

NOWACKI WALENTY (1900-1965)

Urodził się 31 stycznia 1900 roku w Magdalenkach, powiat gostyński. Syn rolnika Kazimierza i Józefy z domu Sobczyk. Miał trzech braci: Jana, Ludwika i Stefana (1907-2000). Uczęszczał do Szkoły Powszechnej w Jutrosinie. Do armii niemieckiej wcielony został 3 września 1918 roku. Ze względu na koniec I wojny światowej na front nie dotarł. Zwolniony w listopadzie 1918 roku.

1 stycznia 1919 roku wstąpił do oddziału Straży Ludowej w Rogożewie. 7 stycznia 1919 roku brał udział w oswoobodzeniu przez powstańców Jutrosina oraz okolicznych miejscowości. Wszedł w skład utworzonej kompanii jutrosińskiej pod dowództwem Marcelego Szymanowskiego, brał udział w powstaniu na odcinku jutrosińskim. W lutym 1919 roku otrzymał przydział do tworzonego 11. pułku strzelców wielkopolskich (późniejszy 69. pułk piechoty), walczył w wojnie polsko-bolszewickiej. W 1920 roku otrzymał awans na stopień starszego szeregowego, następnie na kaprała. Zdemobilizowano go 21 października 1921 roku.

W okresie dwudziestolecia międzywojennego prowadził gospodarstwo rolne w Rogożowie (Ochłoda). Należał do Związku Weteranów Powstań Narodowych R.P. 1914-1919 oraz Związku Powstańców Wielkopolskich – Koło Jutrosin. Zawarł związek małżeński z 19 kwietnia 1923 roku z Franciszką Cwojdziańską (1900-1988). Miał dzieci: Edmunda (1923-2004), Jana (ur. 1928), Walerię (ur. 1927), Kazimierza (ur. 1923) i Zdzisława (1942-2000). Został zmobilizowany w 1939 roku i brał udział w kampanii wrześniowej. Podczas walk dostał się do niewoli niemieckiej. Osadzony w obozie jenieckim Stalag III C Alt Drewitz. W niewoli przebywał przez czternaście miesięcy. W czasie okupacji wrócił do Rogożowa, gdzie prowadził gospodarstwo rolne, podobnie jak w latach powojennych.

Zmarł 9 stycznia 1965 roku w Rogożewie. Spoczywa na cmentarzu parafialnym w Jutrosinie. Odznaczony był Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym (1958).